

Ukryta historia wersu czterdziestego – numer cztery

Próba i triumf: kształtowanie obrazu Bestii i zapieczętowanie mądrych

Jeff Pippenger

2024-09-23

Linia prorocza, która ilustruje próbę przedstawioną przez powstanie obrazu bestii w Stanach Zjednoczonych, biegnie równolegle do trzech kamieni milowych, które reprezentują linię Konstytucji. Biegną równolegle do siebie i dostarczają konkretnych informacji odnoszących się do drugiej linii. Jak to możliwe, że ci, którzy zdadzą próbę związaną z obrazem bestii, będą następnie przygotowani, by kroczyć w świetle, które wypływa z sali tronowej Boga, w czasie prześladowań, które zaczynają się wraz z prawem niedzielnym w Stanach Zjednoczonych? Co takiego w próbie związanej z powstaniem obrazu bestii pieczętuje mądre panny w doświadczeniu, które pozwala im przejść przez okres prześladowań rozpoczynający się wraz z prawem niedzielnym, gdy po narodowym odstępstwie następuje narodowa ruina, a Szatan rozpoczyna swoje cudowne działania?

"Nie sposób dać jakiegokolwiek pojęcie o doświadczeniu ludu Bożego, który będzie żył na ziemi, gdy połączą się niebiańska chwała i powtórzenie prześladowań z przeszłości. Będą chodzić w świetle pochodzącym z tronu Bożego. Za pośrednictwem aniołów będzie istniała nieustanna łączność między niebem a ziemią. A szatan, otoczony złymi aniołami i podający się za Boga, będzie czynił wszelkiego rodzaju cuda, aby, jeśli to możliwe, zwieść nawet wybranych." Świadectwa, tom 9, 16.

Siostra White komentuje orędzie, które Chrystus wygłosił w synagodze w Kafarnaum, zapisane w szóstym rozdziale Ewangelii Jana. Jej komentarze znajdują się w *The Desire of Ages*, w rozdziale zatytułowanym "Kryzys w Galilei". Tam podkreśla, że Chrystus nie podjął żadnych starań, aby zapobiec buntowi, opisanemu w szóstym rozdziale Ewangelii Jana, choć doskonale wiedział, że utraci wtedy więcej uczniów niż kiedykolwiek indziej w czasie swojej służby wśród ludzi.

Kiedy Jezus przedstawił prawdę wystawiającą na próbę, która sprawiła, że tak wielu Jego uczniów od Niego się odwróciło, wiedział, jaki będzie skutek Jego słów; lecz miał do spełnienia cel miłosierdzia. Przewidział, że w godzinie pokuszenia każdy z Jego umiłowanych uczniów zostanie surowo doświadczony. Jego udręka w Getsemani, zdradzenie Go i ukrzyżowanie miały być dla nich najcięższą próbą. Gdyby wcześniej nie została dana żadna próba, wielu kierujących się jedynie egoistycznymi pobudkami związałoby się z nimi. Gdy ich Pan został skazany w sali sądowej; gdy tłum, który witał Go jako króla, syczał na Niego i lżył Go; gdy szydząca rzesza krzyczała: «Ukrzyżuj Go!» — gdy zawiodły ich doczesne ambicje, ci szukający własnej korzyści, wyrzekając się wierności Jezusowi, sprowadziliby na uczniów gorzki, przygniatający serce smutek, oprócz ich żalu i rozczarowania z powodu ruiny ich najdroższych nadziei. W tej godzinie mroku przykład tych, którzy się od Niego odwrócili, mógłby pociągnąć za sobą innych. Lecz Jezus doprowadził do tego kryzysu wtedy, gdy swoją osobistą obecnością mógł jeszcze umacniać wiarę swoich prawdziwych naśladowców.

"Współczujący Odkupicielu, który w pełni świadom losu, jaki Go czekał, łagodnie torował uczniom drogę, przygotowywał ich do najważniejszej próby i umacniał ich na ostateczną próbę!" Pragnienie wieków, 394.

Ustawa niedzielna jest ostateczną próbą, w której objawia się charakter. Przed ostateczną próbą Chrystus, który nigdy się nie zmienia, dopuszcza próbę, przez którą rozstrzygnie się wieczny los Jego ludu. Jest to próba, którą muszą zdać, zanim zostaną zapieczętowani, i zanim przy ustawie niedzielnej zamknie się ich czas łaski. Jest to prorocza próba, która przygotowuje mądre panny "na ich zwieńczającą próbę i umacnia je do ostatecznej próby!" Ich "zwieńczająca próba" jest próbą koronującą, gdyż mądre panny są "oczyszczone, wybielone i wypróbowane". Ostateczna próba jest ich próbą koronującą, a w tym czasie próby mądre panny "będą chodzić w świetle wychodzącym z tronu Bożego". Co w procesie próby, przedstawionym jako "powstanie obrazu bestii", przygotowuje mądre panny do próby koronującej i pozwala im chodzić w świetle wychodzącym z tronu Bożego? Czym jest światło, które wychodzi z tronu Bożego?

A gdy otworzył siódmą pieczęć, zapanowała w niebie cisza na około pół godziny. I ujrzałem siedmiu aniołów, którzy stali przed Bogiem; i dano im siedem trąb. I przyszedł inny anioł i stanął przy ołtarzu, mając złotą kadzielnicę; i dano mu wiele kadzidła, aby złożył je wraz z modlitwami wszystkich świętych na złotym ołtarzu, który jest przed tronem. I dym kadzidła, wraz z modlitwami świętych, wznosił się przed Bogiem z ręki anioła. I anioł wziął kadzielnicę, napełnił ją ogniem z ołtarza i rzucił na ziemię; i rozległy się głosy, i grzmoty, i błyskawice, i trzęsienie ziemi. Apokalipsa 8:1-5.

W ostatnich dniach, w okresie, w którym wypełnia się przypowieść o dziesięciu pannach i następuje pieczętowanie stu czterdziestu czterech tysięcy, siódma pieczęć zostaje otwarta i wskazuje na to, że w odpowiedzi na modlitwy świętych ogień zostaje rzucony na ziemię. Ogień, który zostaje rzucony w ostatecznym i doskonałym wypełnieniu przypowieści o dziesięciu pannach, to poselstwo wołania o północy, jak zostało to zobrazowane przez wylanie Ducha Świętego na zjeździe namiotowym w Exeter oraz przez wylanie Ducha Świętego w dniu Pięćdziesiątnicy, gdzie było to przedstawione jako ogień. Zwróć uwagę na komentarz Siostry White dotyczący poselstwa wołania o północy.

„Ci, którzy odrzucili pierwsze poselstwo, nie mogli odnieść korzyści z drugiego; nie odnieśli też korzyści z wołania o północy, które miało przygotować ich do tego, by przez wiarę wejść wraz z Jezusem do najświętszego miejsca niebiańskiej świątyni. A odrzucając dwa poprzednie poselstwa, tak zaciemnili swoje rozumienie, że nie widzą żadnego światła w poselstwie trzeciego anioła, które wskazuje drogę do miejsca najświętszego. Widziałam, że jak Żydzi ukrzyżowali Jezusa, tak nominalne kościoły ukrzyżowały te poselstwa, i dlatego nie mają poznania drogi do miejsca najświętszego i nie mogą odnieść korzyści z wstawiennictwa Jezusa tam. Podobnie jak Żydzi, którzy składali swoje bezużyteczne ofiary, oni zanoszą swoje bezużyteczne modlitwy do pomieszczenia, które Jezus opuścił; a szatan, zadowolony z tego zwiedzenia, przybiera religijny pozór i kieruje umysły tych rzekomych chrześcijan ku sobie, działając swoją mocą, swoimi znakami i kłamliwymi cudami, aby uwięzić ich w swoich sidłach.” Wczesne pisma, 259-261.

W historii millerystów próba związana z poselstwem wołania o północy miała przygotować ich do wejścia wraz z Jezusem przez wiarę do Najświętszego Miejsca niebiańskiej świątyni. Poselstwo wołania o północy, które jest obecnie rozwijane, jest również przedstawiane jako próba związana z kształtowaniem obrazu bestii. Obie stanowią próbę prowadzącą do zamknięcia czasu łaski, w której objawia się charakter. Gdy milleryści weszli przez wiarę do Najświętszego Miejsca, ich wiara ponownie została poddana próbie. Wiara stu czterdziestu czterech tysięcy zostanie poddana próbie przy ustawie niedzielnej, ale mają obietnicę, że będą bezpieczni, gdyż będą chodzić „w świetle wychodzącym z” siódmej pieczęci, która została otwarta w momencie, gdy w lipcu 2023 roku zaczęto odpieczętowywać poselstwo wołania o północy.

Poselstwo, które wówczas zostało rozpieczętowane, opiera się na metodologii linia na linię, która jest metodologią późnego deszczu. Późny deszcz zaczął lekko padać w 2001 roku i rozpoczęła się ostateczna próba Adwentyzmu. W lipcu 2023 rozpoczął się ostateczny okres w procesie próby, który kończy się na prawie niedzielny, wraz z pojawieniem się poselstwa okrzyku o północy, które jest także późnym deszczem, które jest również wzrostem poznania następującym, gdy zostaje zdjęta siódma pieczęć, a także rozpieczętowaniem siedmiu gromów, jak również Objawieniem Jezusa Chrystusa. Wszystkie linie, które przedstawiają rozpieczętowanie prorockiego światła, są zidentyfikowane jako rozpieczętowane w ukrytej historii wersetu czterdziestego jedenastego rozdziału Księgi Daniela.

W tej ukrytej historii przedstawiona jest linia trzech głównych kamieni milowych Konstytucji. Jest to linia, w której kościół i państwo łączą się, aby utworzyć obraz bestii. Zawiera ona linię proroczą odnoszącą się do prezydentów Stanów Zjednoczonych, którzy ukazują dynamikę politycznych zmagających w historii rogu republikańskiego bestii z ziemi. Ta linia obejmuje równoległe dzieje obu głównych partii politycznych Stanów Zjednoczonych. Ta linia jest ściśle związana z rogiem odstępczego protestantyzmu od jego początku w 1844 roku aż do chwili, gdy usurpuje on kontrolę nad władzą cywilną w momencie wprowadzenia prawa niedzielnego.

Prorocza rola odstępczego protestantyzmu obejmuje świadectwo dynastii Hasmoneuszów jako symbolu odstępczego protestantyzmu. W tle linii rogu odstępczego protestantyzmu znajduje się także linia laodycejskiego Kościoła Adwentystów Dnia Siódmego. Z linii laodycejskiego adwentyzmu wyłania się linia stu czterdziestu czterech tysięcy. Ta ukryta historia obejmuje również linię islamu trzeciego biada. Rosja ma swoją linię, Organizacja Narodów Zjednoczonych ma swoją linię i oczywiście papieżstwo ma swoją linię.

Jeśli uczeń proroctwa podejdzie do sprawy jak Berejczyk żyjący w czasach ostatecznych, będzie się karmił liniami wskazanymi w ukrytej historii wersetu czterdziestego. Uczeń proroctwa weźmie księgę z ręki anioła i zje ją. Wtedy, gdy nadejdzie ostateczna próba ustawy niedzielnej, nie tylko zrozumie poselstwo okrzyku o północy, które zostało odpieczętowane, lecz w pełni pojmie, jak obraz bestii został ukształtowany w Stanach Zjednoczonych.

Światło siódmej pieczęci wypływa z tronu i w kontekście przypowieści o dziesięciu pannach jest poselstwem wołania o północy. To właśnie poselstwo wołania o północy przygotowuje mądre panny na okres, kiedy powtórzą się prześladowania z przeszłości.

Rozważając nasze dotychczasowe dzieje, prześledziwszy każdy krok postępu aż do naszego obecnego stanu, mogę powiedzieć: Chwała Bogu! Gdy widzę, czego Bóg dokonał, jestem przepełniony zdumieniem i ufnością w Chrystusa jako Przywódcę. Nie mamy się czego obawiać na przyszłość, chyba że zapomnimy drogę, którą Pan nas prowadził, oraz Jego nauczanie w naszej dotychczasowej historii. Świadectwa dla kaznodziejów, 31.

Pan prowadzi swój lud w procesie próby, który rozpoczął się w lipcu 2023 roku. Jego prowadzenie obejmowało otwarcie słowa prorockiego w odniesieniu do ukrytej historii wersetu czterdziestego. Ta historia ukazuje, w jaki sposób w Stanach Zjednoczonych kształtuje się obraz bestii, oraz oczywiście znacznie więcej niż tylko ten element wydarzeń czasów ostatecznych. Gdy znajdziemy się w kulminacyjnej próbie przy prawie niedzielnym, gdy prześladowania z przeszłości zaczynają się powtarzać, „nie mamy się czego obawiać o przyszłość, chyba że zapomnimy, jak Pan nas prowadził i czego uczył nas w naszej przeszłej historii”.

Gdy zostanie uchwalone prawo niedzielne, „przeszła historia” powtórzy się w okresie kształtowania obrazu bestii w Stanach Zjednoczonych. Lew z pokolenia Judy odpieczętował ostateczne poselstwo i poprowadził swój lud do ukrytej historii wersetu czterdziestego. Tam nauczył swój lud, by nie tylko rozumiał Jego prorocze słowo, ale także dostrzegał przywilej i odpowiedzialność dojścia do takiego doświadczenia, które kwalifikuje do bycia wśród tych z Jego ludu, którzy mieli być Jego przedstawicielami w ostatecznym kryzysie.

Jedną z proroczych cech tych ludzi jest to, że potrafią chodzić w świetle pochodzącym z tronu. To światło jest światłem ukrytej historii wersetu czterdziestego, która opisuje w najdrobniejszych szczegółach religijną, polityczną, społeczną i ekonomiczną dynamikę związaną z ustanowieniem obrazu bestii w Stanach Zjednoczonych. Światło rozpoznawane w odniesieniu do tej świętej historii powstaje poprzez zastosowanie zasady: linia na linię, tu trochę i tam trochę, i jest to światło, które opisuje historię, gdy prześladowania z przeszłości zostają wznowione.

Ci, którzy rozumieją wzrost wiedzy, to mędrcy, a wzrost wiedzy przypada na czas formowania obrazu bestii, i mędrcy rozumieją historię formowania obrazu bestii na świecie z wyprzedzeniem, zanim ta historia nadejdzie. Jezus, jako Alfa i Omega, zawsze obrazuje koniec rzeczy jej początkiem.

Warto zauważyć, że fragment, w którym Siostra White wskazuje, iż lud Boży będzie chodził w świetle wychodzącym z tronu, stanowi zakończenie pierwszego rozdziału Świadectw, tom dziewiąty. Rozdział zaczyna się na stronie jedenaście, więc zaczyna się na 9–11 i kończy opisem prawa niedzielnego. Opisuje okres, w którym kształtuje się obraz bestii i zostają objawieni sto czterdzieści cztery tysiące, ale tylko jeśli masz wiarę, by widzieć ten rozdział w taki sposób.

Jako pierwsza część tomu dziewiątego otwiera się tym oznaczeniem i nosi tytuł „Na przyjście Króla”. Wyraźnie nawiązuje nie tylko do Powtórnego Przyjścia Chrystusa, lecz także do przypowieści o dziesięciu pannach, bo tytuł tej części cytuje Pawła.

Sekcja 1 - Na przybycie Króla

'Jeszcze tylko chwila, a Ten, który ma przyjść, przyjdzie i nie będzie zwlekał.' Hebrajczyków 10:37.

Poniższe dwa wersety zostały pominięte, ale rzucają światło na ten fragment.

Bo jeszcze tylko krótka chwila, a Ten, który ma przyjść, przyjdzie i nie będzie zwlekał. A sprawiedliwy będzie żył z wiary; lecz jeśli ktoś się cofnie, moja dusza nie będzie miała w nim upodobania. My zaś nie jesteśmy z tych, którzy się cofają ku zatraceniu, lecz z tych, którzy wierzą ku zbawieniu duszy. List do Hebrajczyków 10:37–39.

Paweł odwoływał się do Habakuka, gdzie wierne roztropne panny są przeciwstawione tym, o których Paweł mówi, że "cofają się ku zatraceniu." Habakuk ujął to tak:

Oto jego dusza, która się wynosi, nie jest w nim prawa; lecz sprawiedliwy z wiary swojej żyć będzie. Habakuk 2:4.

Czas zwłoki Habakuka jest czasem zwłoki dziesięciu panien, a rozdział o nadchodzącym Królu, w powiązaniu ze słowami Pawła z Listu do Hebrajczyków, wskazuje na doskonale wypełnienie i zastosowanie tego rozdziału w okresie pieczętowania stu czterdziestu czterech tysięcy. Okres ten rozpoczął się 11 września 2001 roku i zakończy się wraz z wprowadzeniem prawa niedzielnego, które jest ostatnim kryzysem laodycejskiego adwentyzmu, co w przypowieści o dziesięciu pannach jest objawieniem charakteru w obliczu prawa niedzielnego. Ostatnie akapity rozdziału odnoszą się do prawa niedzielnego, a rozdział zaczyna się od omówienia 11 września 2001 roku.

Ostatni kryzys

Żyjemy w czasie końca. Szybko spełniające się znaki czasu świadczą, że przyjście Chrystusa jest bliskie. Dni, w których żyjemy, są poważne i doniosłe. Duch Boży stopniowo, lecz nieuchronnie, jest wycofywany z ziemi. Plagi i sądy już spadają na gardzących łaską Bożą. Nieszczęścia na lądzie i na morzu, niestabilny stan społeczeństwa, wieści o wojnach są złowieszcze. Zapowiadają nadchodzące wydarzenia największej wagi.

Siły zła jednoczą się i konsolidują. Umacniają się przed ostatnim wielkim kryzysem. Wkrótce na naszym świecie nastąpią wielkie zmiany, a końcowe wydarzenia potoczą się szybko.

Stan rzeczy na świecie wskazuje, że burzliwe czasy są tuż przed nami. Codzienne gazety pełne są zapowiedzi strasznego konfliktu w niedalekiej przyszłości. Zuchwałe rabunki zdarzają się często. Strajki są powszechne. Kradzieże i morderstwa popełniane są na każdym kroku. Ludzie opętani przez demony odbierają życie mężczyznom, kobietom i małym dzieciom. Ludzie rozmiłowali się w występku, a wszelkiego rodzaju zło bierze górę.

Nieprzyjacielowi udało się wypaczyć sprawiedliwość i napęłnić serca ludzi pragnieniem chciwego zysku. „Sprawiedliwość stoi z daleka, bo prawda upadła na ulicy, a prawość nie może wejść.” Izajasza 59:14. W wielkich miastach żyją rzesze pogrążone w ubóstwie i nędzy, niemal całkowicie pozbawione żywności, schronienia i odzieży; podczas gdy w tych samych miastach są tacy, którzy mają więcej, niż serce mogłoby zapragnąć, którzy żyją w zbytku, wydając pieniądze na bogato umeblowane domy, na osobiste ozdoby, a co gorsza, na zaspokajanie zmysłowych pożądań, na alkohol, tytoń i inne rzeczy, które niszczą siły mózgu,

wytrącają umysł z równowagi i ponizają duszę. Krzyki głodującej ludzkości dochodzą przed oblicze Boga, podczas gdy każdym rodzajem ucisku i wymuszeń ludzie gromadzą kolosalne fortuny.

Pewnego razu, będąc w Nowym Jorku, nocą wezwano mnie, aby ujrzeć budynki wznoszące się piętro po piętrze ku niebu. Zapewniano, że te budynki są ognioodporne, i zostały wzniesione dla chwały ich właścicieli i budowniczych. Coraz wyżej i wyżej wznosiły się te budynki, a do ich budowy użyto najkosztowniejszych materiałów. Ci, do których należały te budynki, nie zadawali sobie pytania: 'Jak możemy najlepiej uwielbić Boga?' Pana nie było w ich myślach.

„Pomyślałem: ‘Och, gdyby ci, którzy w ten sposób inwestują swoje środki, mogli ujrzeć swój sposób postępowania tak, jak widzi go Bóg! Wznoszą wspaniałe gmachy, lecz jakże nierozumne w oczach Władcy wszechświata są ich plany i zamysły. Nie dociekają z całych sił serca i umysłu, jak mogą oddać chwałę Bogu. Zatracili z oczu to — pierwszy obowiązek człowieka.’”

Gdy te strzeliste budynki wznosiły się, właściciele radowali się chępliwą dumą, że mieli pieniądze, które mogli użyć, by dogadzać sobie i wzbudzać zazdrość u swoich sąsiadów. Znaczna część pieniędzy, które w ten sposób inwestowali, została zdobyta przez wyzysk, przez gnębienie biednych. Zapomnieli, że w niebie prowadzi się zapis każdej transakcji handlowej; każdy niesprawiedliwy interes, każdy oszukańczy czyn jest tam odnotowany. Nadchodzi czas, gdy w swoim oszustwie i zuchwałości ludzie dojdą do granicy, której Pan nie pozwoli im przekroczyć, i dowiedzą się, że cierpliwość Jehowy ma granice.

Scena, która następnie stanęła mi przed oczami, to był alarm pożarowy. Ludzie patrzyli na strzeliste i rzekomo ognioodporne budynki i mówili: „Są całkowicie bezpieczne”. Lecz te budynki zostały strawione przez ogień, jakby były ze smoły. Wozy strażackie nie mogły nic zrobić, aby powstrzymać zniszczenie. Strażacy nie byli w stanie obsługiwać sprzętu.

Pouczono mnie, że gdy nadejdzie czas Pana, jeśli do tego czasu w sercach dumnych, ambitnych ludzi nie zajdzie żadna zmiana, ludzie przekonają się, że ręka, która była mocna, aby zbawić, będzie mocna, aby zniszczyć. Żadna ziemską moc nie zdoła powstrzymać ręki Bożej. Nie ma takiego materiału, którego można by użyć przy wznoszeniu budowli, by uchronić je przed zniszczeniem, gdy nadejdzie wyznaczony przez Boga czas, aby wymierzyć ludziom odpłatę za lekceważenie Jego prawa i za ich egoistyczne ambicje.

Niewielu jest, nawet wśród wychowawców i mężów stanu, którzy pojmują przyczyny leżące u podstaw obecnego stanu społeczeństwa. Ci, którzy trzymają ster rządów, nie są w stanie rozwiązać problemu moralnego zepsucia, ubóstwa, pauperyzmu i narastającej przestępczości. Daremnie usiłują oprzeć działalność gospodarczą na pewniejszych podstawach. Gdyby ludzie bardziej zważali na nauczanie Słowa Bożego, znaleźliby rozwiązanie problemów, które ich nurtują.

Pismo Świąte opisuje stan świata tuż przed powtórny przyjściem Chrystusa. O ludziach, którzy rabunkiem i wymuszeniami gromadzą wielkie bogactwa, jest napisane:

„Nagromadziliście sobie skarb na dni ostateczne. Oto zapłata robotników, którzy zżęli wasze pola, a którą im wstrzymaliście przez oszustwo, woła; a krzyki żniwiarzy dotarły do uszu Pana

Zastępów. Żyliście na ziemi w zbytku i rozpuście; utuczylście wasze serca jak w dniu uboju. Potępiliście i zabiliście sprawiedliwego, a on nie stawia wam oporu.” Jakuba 5:3-6.

Lecz kto czyta ostrzeżenia przekazywane przez szybko wypełniające się znaki czasu? Jakie wrażenie wywierają one na światowcach? Jaką zmianę widać w ich postawie? Nie większą niż ta, którą dostrzeżono w postawie mieszkańców świata za dni Noego. Pochłonięci sprawami i uciechami tego świata, ludzie przedpotopowi „nie wiedzieli, aż przyszedł potop i zabrał ich wszystkich”. Mateusza 24:39. Otrzymali ostrzeżenia zesłane z nieba, lecz nie chcieli ich słuchać. A dziś świat, całkowicie lekceważąc ostrzegawczy głos Boga, pędzi ku wiecznemu zatraceniu.

Świat jest ogarnięty duchem wojny. Proroctwo jedenastego rozdziału Księgi Daniela niemal osiągnęło swoje całkowite wypełnienie. Wkrótce nastąpią zapowiedziane w proroctwach sceny ucisku.

"Oto Pan opróżnia ziemię, pustoszy ją, wywraca ją do góry nogami i rozprasza jej mieszkańców.... Ponieważ przekroczyli prawa, zmienili ustawę, złamali wieczne przymierze. Dlatego przekleństwo pożarło ziemię, a ci, którzy w niej mieszkają, opustoszelili.... Ustaje wesołość bębenków, kończy się wrzawa weselących się, milknie radość harfy." Izajasza 24:1-8.

"Ach, biada temu dniowi! bo bliski jest dzień Pana, i przyjdzie jak zagłada od Wszzechmogącego.... Ziarno zgniło pod ich grudami, spichlerze opustoszały, stodoły się zawaliły, bo zboże uschło. Jakże jęczą zwierzęta! Stada bydła się błakają, bo nie mają pastwiska; tak, trzody owiec marnieją.' Winorośl uschła, a figowiec wędnie; granatowiec, także palma i jabłoń, nawet wszystkie drzewa polne uschły: bo radość znikła spośród synów ludzkich.' Joel 1:15-18, 12."

„Boli mnie samo serce; ... Nie mogę milczeć, bo usłyszałaś, o duszo moja, dźwięk trąby, alarm wojenny. Zagłada za zagładą się rozlega; bo cała ziemia jest spustoszona.” Jeremiasz 4:19, 20.

'Widziałem ziemię, a oto była bezkształtna i pusta; i niebios, a nie było na nich światła. Widziałem góry, a oto się trzęsły, i wszystkie pagórki lekko się poruszały. Widziałem, a oto nie było człowieka, a wszystkie ptaki niebios odleciały. Widziałem, a oto urodzajna kraina była pustkowiem, a wszystkie jej miasta były zburzone.' Wersety 23–26.

"Biada! albowiem ów dzień jest wielki, tak że nie ma mu równego: jest to czas ucisku Jakuba; lecz będzie z niego wybawiony." Jeremiasza 30:7.'

Nie wszyscy na tym świecie stanęli po stronie wroga przeciwko Bogu. Nie wszyscy stali się niewierni. Jest garstka wiernych Bogu; albowiem Jan pisze: „Tu są ci, którzy przestrzegają przykazań Bożych i wiary Jezusa”. Objawienie 14:12. Wkrótce rozgorzeje zaciepła walka między tymi, którzy służą Bogu, a tymi, którzy Mu nie służą. Wkrótce wszystko, co może być wstrząśnięte, będzie wstrząśnięte, aby pozostało to, czego wstrząsnąć nie można.

Szatan jest gorliwym badaczem Biblii. Wie, że jego czas jest krótki, i na każdym kroku stara się przeciwdziałać dziełu Pana na tej ziemi. Nie sposób oddać doświadczenia ludu Bożego, który będzie żył na ziemi, gdy połączą się chwała niebiańska i powtórzenie prześladowań z przeszłości. Będą chodzić w świetle wychodzącym od tronu Bożego. Za pośrednictwem

aniołów będzie nieustanna łączność między niebem a ziemią. A Szatan, otoczony złymi aniołami i podający się za Boga, będzie czynił wszelkiego rodzaju cuda, aby zwieść, jeśli to możliwe, nawet wybranych. Lud Boży nie znajdzie swego bezpieczeństwa w czynieniu cudów, ponieważ Szatan będzie podrabiał dokonywane cuda. Doświadczony i wypróbowany lud Boży znajdzie swoją moc w znaku, o którym mowa w Księdze Wyjścia 31:12–18. Mają stanąć na gruncie żywego słowa: 'Napisano.' To jedyny fundament, na którym mogą stać bezpiecznie. Ci, którzy złamali swoje przymierze z Bogiem, w owym dniu będą bez Boga i bez nadziei.

Czcziciele Boga będą się szczególnie wyróżniać poszanowaniem czwartego przykazania, gdyż jest ono znakiem stwórczej mocy Boga i świadectwem Jego prawa do ludzkiej czci i hołdu. Bezbożni będą się wyróżniać swoimi wysiłkami, by znieść pamiątkę Stwórcy i wywyżżyć instytucję Rzymu. W wyniku tego konfliktu całe chrześcijaństwo zostanie podzielone na dwie wielkie klasy: tych, którzy zachowują przykazania Boże i wiarę Jezusa, oraz tych, którzy czczą bestię i jej obraz i przyjmują jej znamię. Chociaż Kościół i państwo połączą swoje siły, by zmusić wszystkich, "małych i wielkich, bogatych i ubogich, wolnych i niewolników", do przyjęcia znamienia bestii, lud Boży go nie przyjmie. Objawienie 13:16. Prorok z Patmos widzi "tych, którzy odnieśli zwycięstwo nad bestią i nad jej obrazem, i nad jej znamieniem, i nad liczbą jej imienia, stojących nad morzem szklanym, mających harfy Boże", i śpiewających pieśń Mojżesza i Baranka. Objawienie 15:2.

Straszliwe próby i doświadczenia czekają na lud Boży. Duch wojny porusza narody od jednego krańca ziemi do drugiego. Lecz pośród nadchodzącego czasu ucisku — czasu ucisku, jakiego nie było, odkąd istnieją narody — wybrany lud Boży pozostanie niewzruszony. Szatan i jego zastępy nie mogą ich zniszczyć, gdyż aniołowie potężni mocą będą ich strzec. Świadectwa, tom 9, 11–17.

Sto czterdzieści cztery tysiące, którzy są "Bożym wypróbowanym i doświadczonym ludem", Jego "wybranym ludem", "pozostaną niewzruszeni", gdy "prześladowania przeszłości" się powtórzą. Światło, w którym będą "chodzić", to światło poselstwa siódmej pieczęci, które jest wołaniem o północy, które jest światłem wskazującym na kształtowanie się obrazu bestii.